

Суспільні науки: виклики і сьогодення : Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, Україна, 7–8 червня 2019 року). – Одеса : ГО «Причорноморський центр досліджень проблем суспільства», 2019. – 92 с.

Організатори конференції не завжди поділяють думки учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

НАПРЯМ 1. ІСТОРИЧНІ НАУКИ**Білоус Л. В.**ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ НАФТОГАЗОВОЇ СПРАВИ
ДРОГОВИЦЬКО-БОРИСЛАВСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО РАЙОНУ
РАДЯНСЬКОГО ПЕРІОДУ .....**Міненко Д. В.**

НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ НА ЛОЗІВЦИНІ 1917 – 1921 РР. ....

Наджафов І. Д.ПОЛІТИЧНА ТРАДИЦІЯ МАКЕДОНСЬКОГО ВІДРОДЖЕННЯ
ТА ФОРМУВАННЯ КАНОНІЧНОГО ОБРАЗУ ІМПЕРАТОРА ..... 1**Педич В. П.**СТАНОВИЩЕ УКРАЇНЦІВ ЛЬВОВА В ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ
XVI СТОЛІТТЯ В ДОСЛІДЖЕННІ ІВАНА КРИП'ЯКЕВИЧА ..... 11**Пирожшин Р. В.**ВІДНОВЛЕННЯ СТРУКТУР НКВС-НКДБ
В ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ ТА ЇХ ДІЯЛЬНІСТЬ (1944-1946 РР.)..... 22**Семенова О. В.**СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР УКРАЇНСЬКО-БІЛОРУСЬКОГО
ПОГРАНИЧЧЯ: ІСТОРИОГРАФІЯ ПРОБЛЕМИ ..... 25**Стоколоса Т. А.**БОРОШНОМЕЛЬНЕ ВИРОБНИЦТВО У М. ЖИТОМИР
НАПРИКІНЦІ XIX – НА ПОЧАТКУ XX СТ. .... 31**НАПРЯМ 2. ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ****Вергелес К. М., Урсул І. В.**

СУТНІСНІ ВИМІРИ БІОЕТИКИ В ПРОТЕСТАНСЬКІЙ ТРАДИЦІЇ 35

Горбань Р. А.ЕТНОЛОГІЯ РЕЛІГІЇ ЯК ПОСТКОЛОНІАЛЬНА СТРАТЕГІЯ
УКРАЇНСЬКОГО РЕЛІГІЄЗНАВСТВА..... 40**Котолуп Ю. О.**СТЕРЕОТИПНА ГЕНДЕРНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЖІНКИ
НА ОСНОВІ ПАРЕМІЙ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ..... 45**Литвинова В. Г.**ПРИМЕНЕНИЕ КВАНТОВОЙ ТЕОРИИ
В РОМАНАХ КУРТА ВОННЕГУТА ..... 47**Малімон В. І.**

САМОТНІСТЬ І ДОВІРА В ЖИТТІ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ 52

ЕКОЛОГІЧНА ЕТИКА ЯК СВІТОЛІДНА ПАРАДИГМА XXI СТОЛІТТЯ.....	56
Пилипюк О. В. ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ – ОСНОВА ФОРМИРОВАНИЯ ЛИЧНОСТИ	59
Пісна Ю. В. ФІЛОСОФСЬКЕ ОСМИСЛЕННЯ КОНФЛІКТУ (НА ОСНОВІ РОБІТ Е. ФРОММА).....	61
Родян М. В. «КРИЗА» САМОІДЕНТИЧНОСТІ В ЕПОХУ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ	65
Стегній А. С. СУЧАСНІ ПРОЦЕСИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ І ІНТЕГРАЦІЇ НАУК	67
НАПРЯМ 3. СОЦІОЛОГІЧНІ НАУКИ	
Жуковська Я. В. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ГАСТРОНОМІЧНИХ ПРАКТИК УКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	69
НАПРЯМ 4. ПОЛІТИЧНІ НАУКИ	
Ворчакова І. Є. ГЕНДЕРНИЙ ВИМІР ВИБОРЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	74
Зан М. П. ПОЛІТИЧНА УЧАСТЬ ЕТНІЧНИХ МЕНШИН УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ПРЕЗИДЕНТСЬКОЇ ВИБОРЧОЇ КАМПАНІЇ 2019 РОКУ	77
Романов Р. О. СТРАТЕГІЯ ЯК ПАРАДИГМА УПРАВЛІННЯ ПОЛІТИЧНОЮ ПАРТІЄЮ.....	83
Шихалили Д. С. «РЕФОРМАТОР» ГЕЙДАР АЛИЕВ, ЕГО РЕФОРМИ И СИСТЕМА ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ АЗЕРБАЙДЖАНА СО ВТОРОЙ ПОЛОВИНЫ 90-Х ГОДОВ.....	86

Білоус Л. В.

кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри суспільних наук

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
м. Івано-Франківськ, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ НАФТОГАЗОВОЇ СПРАВИ ДРОГОБИЦЬКО-БОРИСЛАВСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО РАЙОНУ РАДЯНСЬКОГО ПЕРІОДУ

Історія нафтогазової справи Дрогобицько-Бориславського промислового району – це передусім історія видобутку й переробки таких найважливіших у ХХ ст. вуглеводневих джерел енергії як нафта й газ. Відомо, що Борислав, який був центром нафтовидобування в Галичині, називали «Галицькою Каліфорнією», а Дрогобич – найбільшим тут осередком переробки нафти.

Нафтогазова справа даного промислового району займає помітне місце в розвитку нафтової, газової та нафтопереробної промисловості України загалом та Західної України зокрема, особливо в повоєнний період, коли розпочалось інтенсивне зростання видобутку нафти й газу та їхньої переробки.

У післявоєнні роки інтенсифікуються геолого-геофізичні дослідження українського Прикарпаття, формуються наукові погляди на тектоніку Карпат і Передкарпаття, на походження нафти й газу для Карпатського регіону в цілому, забезпечується промислове освоєння Західного регіону України, у тому числі й Бориславсько-Покутської зони, розробляються поклади Бориславського нафтогазоконденсатного родовища за допомогою методів сейсморозвідки, гравіметричних та аеромагнітних досліджень, електророзвідувальних робіт, структурно-пошукового буріння.

Впродовж радянського періоду історії в Бориславському нафтопромисловому районі відкриваються численні родовища (Орів-Уличнянське, Старосамбірське, Заводівське, Новосхідницьке, Іваниківське, Південностінавське, Мельничанське) та свердловини, впроваджуються різні способи (технології) буріння свердловин (ударний, роторний, турбінний, електробуріння, реактив-

технології. Амбівалентність наукових підходів до цієї проблеми говорить про її відкритість. Неоднозначним є і питання щодо того, чи існує взагалі жіночий імідж політика. Іміджмейкери жінок-політиків дискутують щодо необхідності виділяти і підкреслювати в них жіночі риси, чи, навпаки, робити акцент на андрогінності політичних позицій. Наприклад, політтехнологи Гіларі Клінтон взагалі сформували їй такий імідж, який підкреслює, що вона не поступається чоловікам ні в професійності, ні в жорстокості, ні в силі прийняття рішень.

На нашу думку, політтехнологи повинні враховувати при формуванні іміджу жінки, притаманні їм фемінні риси. При побудові політичної кампанії такі риси як гнучкість, конформізм, емпатичність, передбачуваність, якими найчастіше наділяють жінок, можуть зіграти позитивну роль. Ці фемінні домінанти можна використати для електорату як можливість підкреслити соціальноорієнтовану роль жінки-політика. Особливо в країні, зі складною воєнною ситуацією кандидатку в президенти можна показати як таку, яка краще за чоловіка зможе запобігти конфліктам і вирішити їх, прагнучи до стабільності.

Науковці роблять висновок, що жінки-політики віддають перевагу гармонійній комунікації, мета якої – акцентувати спільність позицій, поглядів, виявляти солідарність та надавати підтримку. Конфліктні емоції у них виявляються переважно для самозахисту та підтримки товариша по партії, а не для утвердження власного іміджу. Жінки в конфліктній комунікації надають перевагу диспуту, в процесі якого відбувається пошук істини, або переговорам, в яких окреслюється план дій. Тобто, вони практикують більш діловий, продуктивний підхід, який сприяє успішному розв'язанню спорів. Їх мовна «поведінка» пряма й відкрита, як і має бути в діалозі рівних за статусом осіб [Денисюк].

Таким чином, досягти високого рівня гендерної культури суспільства ми можемо тільки через залучення цілого комплексу механізмів – від законодавчого забезпечення до індивідуальних лідерських ініціатив. Якщо відомі державні політики не будуть демонструвати високо етичні гендерні цінності, суспільство не зможе унормувати паритетні стосунки. Провідні політичні лідери нашої держави повинні зрозуміти, що анонсування прийняття гендерноорієнтованих законів не дасть ефективності без прикладного характеру індивідуальних вчинків.

Поки наша держава буде розглядати гендерні проблеми як другорядні, поки політики в своїх передвиборчих програмах не будуть звертати уваги на

ЛІТЕРАТУРА

1. Денисюк А. В. Ю. В. Особливості формування іміджу жінки-політика в сучасних умовах / А. В. Денисюк, Ю. В. Окуньовська [Електронний ресурс] // Режим доступу: <https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-hum/all-hum-2017/paper/viewFile/2173/1651>
2. Марценюк Т. Жінки у «великій політиці»: гендерний аналіз Верховної Ради України / Т. Марценюк // Наукові записки НаУКМА. Соціологія. – 2018. – Т. 1. – С. 43–53.

Зан М. П.

кандидат історичних наук, доцент,
докторант кафедри політології і державного управління
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
м. Ужгород, Україна

ПОЛІТИЧНА УЧАСТЬ ЕТНІЧНИХ МЕНШИН УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ПРЕЗИДЕНТСЬКОЇ ВИБОРЧОЇ КАМПАНІЇ 2019 РОКУ

Україна є державою з поліетнічним складом населення, де понад 20 % громадян є представниками міноритарних етнічних громад. За даними перепису 2001 року найбільш полікультурними регіонами України є Крим (75,7 % населення є неукраїнцями за етнічним походженням), Одещина (частка етнічних меншин – 37,2 %), Чернівецьчина (25 %) та Закарпатська область (19,5 %). Власне в цих регіонах поліетнічність є найбільш мозаїчною, у той час як на теренах Південно-Східної України вона зумовлена домінуванням російської громади на тлі невеликої кількості представників інших етнічних меншин.

Проблематика забезпечення прав етнічних меншин зі спекулятивним акцентом на мовному питанні активно використовувалася під час передвиборчих президентських кампаній в Україні, особливо в 2004 та 2010 роках [2]. Вибори 2019 року відрізнялися найбільшою в історії кількістю кандидатів у першому турі, які не загострювали увагу на мовному питанні, водночас

тикультурних регіонів України, використавши тематику етнополітичної консолідації українського суспільства під час відвідин регіонів із поліетнічним складом. У свою чергу окремі громадські лідери етнічних меншин закликали голосувати за конкретних кандидатів на пост Президента України. Розглянемо дискурс інтеракції окреслених суб'єктів етнополітики у розрізі чотирьох полікультурних регіонів країни (Крим, Одещина, Чернівецьчина та Закарпаття).

Крим. У структурі Адміністрації Президента Петра Порошенка серед інституцій, які можуть координувати питання етнополітики, були наявні Уповноважений Президента України у справах кримськотатарського народу (Мустафа Джемільєв) та окремий відділ забезпечення діяльності Уповноваженого Президента України у справах кримськотатарського народу (Лімара Таїрова). Власне тому, логічною стала підтримка ще 27 січня 2019 року на засіданні Меджлісу кримськотатарського народу («за основу») в першому турі Петра Порошенка «для обрання Президентом України на новий строк повноважень» (голова Рефат Чубаров) [5]. Після офіційної реєстрації Петра Порошенка кандидатом у президенти (7 лютого) Меджліс прийняв остаточне рішення про підтримку чинного президента на виборах. Учасники зібрання закликали громадян України, які проживають на території Криму, голосувати на виборчих дільницях, які знаходяться на материковій частині України, за Петра Порошенка. Кримськотатарська громадськість також закликала Виконавчу раду Всесвітнього конгресу кримських татар та громадські організації кримськотатарської діаспори різних держав до співпраці на закордонних виборчих дільницях [5].

Одещина. Історико-географічний регіон Південної Бессарабії (Буджак) вирізняється винятковою полікультурністю. Крім українців, тут проживають чисельні громади молдован, болгар, росіян, гагаузів. 23 березня 2019 року м. Болград відбувся мітинг «Бессарабія ЗА Юрія Бойка». Ініціатором зустрічі став Микола Скорик, народний депутат («Опозиційна платформа – За життя»). На зібранні взяли участь мер Болграда Сергій Дімітрієв, заступник голови Болградської районної ради Михайло Садаклієв, опозиційні депутати Одеської обласної ради та опозиціонери Болградського, Арцизького, Саратського, Кілійського, Тарутинського, Ізмаїльського, Татарбунарського, Ренійського районів Одеської області й міста Ізмаїл [1]. Прикметно, що в першому турі президентських виборів на Одешині Юрій Бойко зайняв друге місце (21,92 %) після Володимира Зеленського (41,26 %), а в окрузі № 143 з

етнічних меншин, Юрій Бойко зайняв перше місце, подібно до російськомовної Донеччини та Луганщини. За результатами другого туру Одеська область посіла третє місце (після Луганської та Дніпропетровської областей) у підтримці Володимира Зеленського (87,21 %).

Чернівецьчина. За результатами голосування в першому турі виборів президента України на територіальному виборчому окрузі № 203, який включає ареал компактного проживання румунів (Герцаївський та Новоселицький райони Чернівецької області та частина Садгірського району м. Чернівці), лідерами стали Володимир Зеленський, Юлія Тимошенко та Юрій Бойко [13]. Водночас у підсумку голосування по всій області Володимир Зеленський отримав 31,07 %, Юрія Тимошенко – 19,67 %, Петро Порошенко – 14,09 %, Юрій Бойко – 8,99 %.

Напередодні другого туру виборів (4 квітня) лідери міжрегіонального об'єднання «Румунська спільнота України» (Іон Попеску, Василь Теріцану та Ауріка Божеску) звернулися з відкритим листом до кандидатів у президенти Володимира Зеленського та Петра Порошенка, де розкрили нагальність забезпечення прав етнічних меншин України, викликаних зокрема «неконституційним» положенням ст. 7 Закону України «Про освіту». В документі також йдеться про відновлення виборчого округу на майбутніх парламентських виборах 2019 року, який існував у 1998 та 2002 роках й до складу якого входили румуномовні населені пункти Новоселицького, Герцаївського, Глибоцького та Сторожинецького районів [11]. Вже 17 квітня на адресу громадської організації «Румунська спільнота України» був відправлений лист від імені Сергія Іонушаса, довіреної особи кандидата на пост Президента України Володимира Зеленського, в якому зазначалось про підтримку гарантій з боку держави щодо консолідації української нації, викладених у ст. 11 Конституції України та перспективи подальшої співпраці з румунською громадою України [11]. В другому турі виборці Чернівецької області 75,87 % голосів віддали Володимиру Зеленському та 21,64 % – Петру Порошенку.

Закарпаття. 26 березня перебуваючи в м. Ужгороді, команда Юлії Тимошенко провела засідання Ради національних спільнот України (голова Ашот Аванесян), де відбулося підписання Хартії міжнаціональної злагоди з лідерами національно-культурних товариств, представниками 27-ми етнічних громад України [7]. В документі привертає увагу підпис голови Демократичної спілки угорців України Ласло Зубанича, адже керівництво іншої організації (Товариство угорської культури Закарпаття (Василь Брензович) офіційно

голос за цього кандидата в угорськомовних засобах масової інформації Закарпатської області [12].

Голоси закарпатських угорців під час відвідин м. Ужгорода 7 березня не вдало пробував залучити також Юрій Бойко [8]. В окремому інтерв'ю він також вислов свою позицію щодо русинського питання, яке, на його думку, необхідно вирішувати в контексті забезпечення прав громадян України [10]. Очевидно, цей меседж був позитивно сприйнятий у певному сегменті русинського громадського руху Закарпаття.

На наш погляд, украй невдалим слід вважати рішення виборчого штабу Петра Порошенка про проведення зустрічі з ужгородцями 15 березня на пл. Шандора Петефі, де традиційно цього дня відбуваються мітинги з нагоди угорського національного свята (угорської революції 1848–1849 рр.). Мітинг реквієм відбувся на внутрішньому подвір'ї Генерального консульства Угорщини по Православній набережній [9]. Заступник голови Закарпатської обласної державної адміністрації Віктор Мікулін вибачився перед присутніми на зібранні «через вимушене «переміщення» урочистостей присвячених 171-річчю угорської революції на інше місце та попросив розуміння» [4].

Зауважимо, що на Закарпатті була зафіксована найнижча явка по всій Україні як у першому (47 %), так і в другому турі (46,38 %) виборів. В першому турі четвірка лідерів на Закарпатті виявилася ідентичною до електоральних вподобань жителів Чернівецької області: Володимир Зеленський (35,62 %), Юлія Тимошенко (15,7 %), Петро Порошенко (11,39 %) та Юрій Бойко (7,48 %). Прикметно, що в територіальному виборчому окрузі № 73 з центром у м. Виноградів, де проживає значна кількість угорців, була найнижча явка; переважну більшість голосів тут отримав Володимир Зеленський (44,59 %) та Юлія Тимошенко (15,57 %) [6]. В другому турі закарпатці віддали 80,67 % голосів Володимиру Зеленському й 16,69 % – Петру Порошенку. Товариство угорської культури Закарпаття у відкритій заяві від 24 квітня привітало переможця, зазначивши, що в «угорських населених пунктах Закарпаття більш ніж 90 відсотків виборців віддали свої голоси за зміни із сподіванням, що новий президент, на відміну від його попередника, не проводитиме антиугорську політику»; «створить можливість для національних меншин, серед них і для угорців Закарпаття, мати власне представництво в парламенті та місцевих радах, сприятиме переформатуванню українсько-угорських міждержавних стосунків шляхом двосторонніх перемовин, легалізації подвійного громадянства, припинить суперечки з угорськими посадовцями й

Таким чином, у середовищі громадських організацій етнічних меншин України, за винятком кримських татар, які підтримували Петра Порошенка, напередодні й під час проведення виборів Президента України загалом поширеними були опозиційні настрої. Це знайшло відображення в офіційній демонстрації підтримки таких кандидатів у президенти як Юлія Тимошенко, Юрій Бойко та Олександр Вілкул. Відтак у другому турі представники етнічних громад України загалом долучилися до переконливої перемоги нового обличчя української політики Володимира Зеленського.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бессарабія виступила в піддержку Юрія Бойко (фото). *Ivasi.news*. Дата оновлення: 26.03.2019. URL: <https://ivasi.news/odessa/bessarabiya-vystupila-v-podderzhku-yuriya-bojko/> (дата звернення: 25.04.2019).
2. Євсєєва Г. П. Формування державної мовної політики в контексті виборів Президента України. URL: <http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2010-01/10egpvyu.pdf> (дата звернення: 24.04.2019).
3. Заява – КМКС щодо результатів виборів президента України. *Kárpátalja.ma*. Дата оновлення: 24.04.2019. URL: <http://www.karpatalja.ma/novini/zayava-kmks-shhodo-rezultat%D1%96v-vivor%D1%96v-prezidenta-ukraini/> (дата звернення: 26.04.2019).
4. Копинець В. На Закарпатті відзначили 171-у річницю угорської революції. *Карпатський об'єктив*. Дата оновлення: 16.03.2019. URL: <http://life.ko.net.ua/?p=77674> (дата звернення: 24.04.2019).
5. Меджлис кримскотатарського народу піддержав Порошенка. *Капитал*. Дата оновлення: 10.03.2019. URL: <https://www.capital.ua/ru/news/125182-medzhlis-krymskotatarskogo-naroda-podderzhal-poroshenko> (дата звернення: 25.04.2019).
6. Поляк В. Як голосували закарпатці: Результати та особливості. *PIO*. 2019. № 14 (1095) від 6 квітня. С. 2.
7. Тимошенко підписала Хартію міжнаціональної злагоди з представниками 27 національних спільнот. *УНІАН*. Дата оновлення: 26.03.2019. URL: <https://www.unian.ua/elections/10493238-timoshenko-pidpisala-hartiyu-mizhnacionalnoji-zlagodi-z-predstavnikami-27-nacionalnih-spilnot.html> (дата звернення: 24.04.2019).

- Закарпаття». *Карпатський об'єктив*. Дата оновлення: 07.03.2019. URL: <http://politika.ko.net.ua/?p=8302> (дата звернення: 24.04.2019).
9. Через Порошенка мітинг угорців на площі Петефі в Ужгороді переносять. *Депо.ua*. Дата оновлення: 14.03.2019. URL: <https://zak.depo.ua/ukr/prikarpate/cherez-poroshenka-miting-ugortsiv-na-ploshchi-petefi-v-uzhgorodi-perenosyat-20190314930773> (дата звернення: 24.04.2019).
10. Юрій Бойко про Закарпаття – релігію, русинів та заробітчанство. *UA-Reporter.com*. Дата оновлення: 14.03.2019. URL: <https://ua-reporter.com/uk/news/yuriy-boyko-pro-zakarpattya-religiyu-rusyniv-ta-zarobitchanstvo-video> (дата звернення: 25.04.2019).
11. Gherman M. Alegeri prezidențiale: Echipa lui Zelenski reacționează la apelul semnat de «Comunitatea Românească din Ucraina». *BucPress*. Дата оновлення: 18.04.2019. URL: <http://bucpress.eu/politica/alegeri-prezidentiale-echipa-lui-zelenski-9231?fbclid=IwAR0DuqVGJMEJPPjSOp5rqUzvtvPyASgOCYqm6-l0nU4D41b0v6wUDbHVCT3g> (дата звернення: 26.04.2019).
12. Oleksandr Vilkul találkozott Brenzovics Lászlóval. *Kárpátalja*. 2019. Március 21. O. 12.
13. Pentru cine au votat românii din Ucraina la prezidențiale: Pe ce loc se plasează Porosenko. *Sputnik*. Дата оновлення: 01.04.2019. URL: <https://ro.sputnik.md/International/20190401/25348712/alegeri-prezidentiale-ucraina-2019-Pentru-cine-au-votat-romanii.html> (дата звернення: 26.04.2019).

СТРАТЕГІЯ ЯК ПАРАДИГМА УПРАВЛІННЯ ПОЛІТИЧНОЮ ПАРТІЄЮ

Визначення поняття «стратегія» зводиться до багатьох правил, завдяки яким приймаються різноманітні рішення тих чи інших питань та проблем. Стратегію можна назвати набором інструментів завдяки яким відбувається процес побудови програми подальших дій.

Аналізуючи визначення стратегії ми приходимо до висновку, що:

1. Стратегія напряму пов'язана з поняттям діяльності, яка розглядається як сукупність певних дій в тому чи іншому середовищі.

2. В певному понятті, під стратегією можна розуміти укріплення організації (в нашому випадку політичної партії) на певних позиціях та укріплення партійного впливу в тих чи інших питаннях.

3. Реалізація політичною силою нових планів, рішень, проєктів, концепцій тощо.

Дії, які пов'язані зі стратегією не можуть бути заздалегідь передбачені, тому що дії не можуть мати однозначно визначеного результату. Заздалегідь передбачити дії, що пов'язані зі стратегією неможливо з причин того, що:

- може бути відсутньою інформація про середовище;
- можуть виникнути непередбачувані можливості зміни стратегії;
- можуть бути вчинені певні дії інших об'єктів та складових зовнішнього середовища, які можуть вплинути на протікання тих чи інших стратегічних процесів, та врахування яких заздалегідь неможливе.

Невідповідна та неефективна аналітична робота в середині політичної сили може призвести до того, що очікувана оцінка кількості голосів виборців та реальна її кількість не співпадуть, це може призвести до негативних наслідків.

Результатом помилкової стратегії політичної партії може бути поразка на виборах та допущення помилок в управлінні державою. В багатьох випадках ці невдачі пов'язані з невірним вибором методів або цілей їхнього досягнення, включаючи нестачу ресурсів для досягнення поставлених партійних цілей.

Універсальної стратегії не існує, неможливо сформулювати одну стратегію, для всіх політичних сил та держав. Кожна політична партія потребує розроб-